

Feedback on L2/16-294

The author of L2/16-294 proposes changes to 0A75 GURMUKHI SIGN YAKASH. He does provide some evidence as to why it should be changed, but the evidence is a bit misleading.

But before getting into that, here are some things that must be considered:

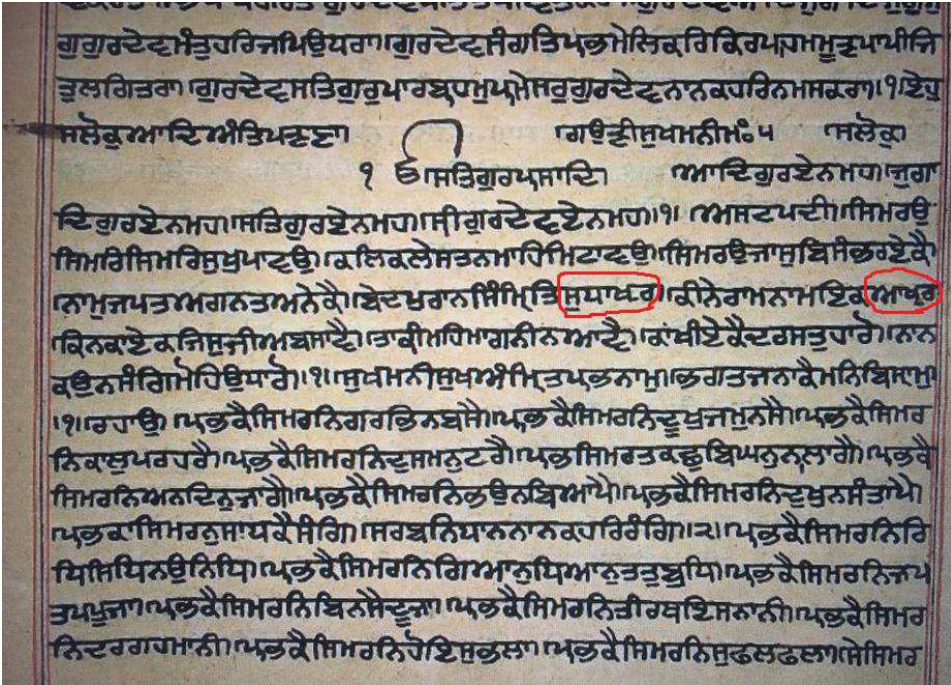
- The Gurmukhi script was established mainly for use in Sikh Scriptures.
- For Sikhs, the preservation of their scripture in their original form is essential. In fact, even a small alteration by one of the Guru's son caused him to be excommunicated.
- In the original form of these scriptures, the YAKASH is resembled much better in its current form in Unicode than it is by the proposal author's version, which doesn't resemble the YAKASH in the original texts at all (you'll see this in the pictures provided in this document).
- Changing the YAKASH to the author's proposed version will push Sikhs away from using Unicode for their scriptures. In fact, they are already constrained to using ASCII fonts for their scriptures due to some other issues with Unicode, changes for which will be addressed in the near future.

Also, refer to the original YAKASH proposal (<http://www.unicode.org/L2/L2006/06037-yakash.pdf>) L2/05-167 for more information. The author makes the use and appearance of the YAKASH clear.

Manuscripts

Below are some pictures of several old manuscripts of Sri Guru Granth Sahib (the Sikh's holy scripture) that show how the YAKASH is supposed to appear.

The same passage is used in each picture, to make it easier to compare, but there are an estimated 268 total times that the YAKASH is used in Sri Guru Granth Sahib.

ਰਸਪਰਸਪਰਾਗੁਰਦੇਵਤੀਰਬੁਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰੋਵਰਗੁਗਿਆਨਮਜਨੁਅਪਰੰਪਰਾਗੁ
ਰਦੇਵਕਰਤਾਸਕ੍ਰਿਪਾਪਰਤਾਗੁਰਦੇਵਪਾਤਿਤਪਵਿਤਕਰਾਗੁਰਦੇਵਆਦਿਜਗਾਦਿ
ਜੁਗੁਜੁਗੁਗੁਰਦੇਵਮੰਤ੍ਰੁਪਰਿਜਪਿਉਪਰਾਗੁਰਦੇਵਸੰਗਤਿਪ੍ਰਕ੍ਰਮੇਲਿਕਰਿਕਿਰਪਾਰ
ਮਮੁਕ੍ਰਪਾਪੀਜਿਤੁਲਾਗਿਤੁਰਾਗੁਰਦੇਵਸਤਿਗੁਰਪਾਰਕ੍ਰਮੁਪਰਮੇਜਗੁਰਦੇਵਨਮ
ਕਹਰਿਨਮਸਕਰਾ॥੧॥ਏਹੁਸਲੋਕੁਆਦਿਅੰਤਿਪੜਠਾ॥
ਗਉਰੀਜੁਖਮਨੀਮਃ੫॥ਜਕੋਕਾ॥੧੬॥ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਆਦਿਗੁਰਏਨਮਹਾ॥ਜੁਗਾਦਿਗੁਰਏਨਮਹਾ॥ਸਤਿਗੁਰਏਨਮਹਾ॥ਸੀਗੁਰਦੇਵਏਨ
ਮਹਾ॥੧॥ਅਜਟਪਟੀ॥ਸਿਮਰਉਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਖਪਾਵਉ॥ਕਲਿਕਲੇਸਤਨਮਾ
ਹਿਮਿਟਾਵਉ॥ਸਿਮਰਉਜਾਬੁਥਿਉਕੁਰਏਕੈ॥ਨਮਜਪਤਅਗਨਤਅਨੇਕੈ॥ਬੇਦਪਰਨ
ਜਿਮ੍ਰਿਤੁਜਪਾਖਰਾ॥ਕੀਨੇਰਾਮਨਾਮਇਕੁਆਖਰਾ॥ਕਿਨਕਾਏਕਜਿਜੁਜੀਅਬਜਾਵੈ॥ਤਕੀਮ
ਹਿਮਾਗਨੀਨਆਵੈ॥ਕਾਂਖੀਏਕੈਦਰਸਤੁਹਾਰੇ॥ਨਨਕਉਨਸੰਗਿਮੋਹਿਉਧਾਰੇ॥੧॥ਸੁਖਮਨੀ

ਨਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸੁਯਾਖਰਾ॥ਕੀਨੇਰਾਮਨਾਮਇਕੁਆਖਰਾ॥ਕਿਨਕਾਏਕਜਿਜੁਜੀਅ
ਬਜਾਵੈ॥ਤਕੀਮਹਿਮਾਗਨੀਨਆਵੈ॥ਕਾਂਖੀਏਕੈਦਰਸਤੁਹਾਰੇ॥ਨਨਕਉਨਸੰ
ਗਿਮੋਹਿਉਧਾਰੇ॥੧॥ਸੁਖਮਨੀਸੁਖਮੰਮ੍ਰਿਤਪ੍ਰਕ੍ਰਮਾ॥ਭਗਤਜਨਕੈਅਨਿ
ਬਿਸ਼ਾਮਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਭੁਕੈਸਿਮਰਨਿਗਗਭਿਨਬਸੈ॥ਪ੍ਰਭੁਕੈਸਿਮਰਨਿਦੁਖੁ
ਜਮੁਨਸੈ॥ਪ੍ਰਭੁਕੈਸਿਮਰਨਿਕਲੁਪਹਰਗੈ॥ਪ੍ਰਭੁਕੈਸਿਮਰਨਿਦੁਸਮਨੁਟਗੈ॥ਪ੍ਰਭੁ
ਸਿਮਰਤਕਛੁਬਿਘਨੁਨਲਾਗੈ॥ਪ੍ਰਭੁਕੈਸਿਮਰਨਿਅਨਾਦਿਨੁਜਾਗੈ॥ਪ੍ਰਭੁਕੈਸਿ

ਗਉਰੀਜੁਖਮਨੀਮਃ੫॥ਜਕੋਕਾ॥੧੬॥ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਆਦਿਗੁਰਏਨਮਹਾ॥
ਜੁਗਾਦਿਗੁਰਏਨਮਹਾ॥ਸਤਿਗੁਰਏਨਮਹਾ॥ਸੀਗੁਰਦੇਵਏਨਮਹਾ॥੧॥ਅਜਟਪਟੀ॥
ਸਿਮਰਉਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਖਪਾਵਉ॥ਕਲਿਕਲੇਸਤਨਮਾਹਿਮਿਟਾਵਉ॥ਸਿਮਰਉ
ਜਾਬੁਥਿਉਕੁਰਏਕੈ॥ਨਮਜਪਤਅਗਨਤਅਨੇਕੈ॥ਬੇਦਪਰਨਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਜਪਾਖਰਾ॥ਕੀ
ਰਾਮਨਾਮਇਕੁਆਖਰਾ॥ਕਿਨਕਾਏਕਜਿਜੁਜੀਅਬਜਾਵੈ॥ਤਕੀਮਹਿਮਾਗਨੀਨਆਵੈ॥
ਕਾਂਖੀਏਕੈਦਰਸਤੁਹਾਰੇ॥ਨਨਕਉਨਸੰਗਿਮੋਹਿਉਧਾਰੇ॥੧॥ਸੁਖਮਨੀਸੁਖਮੰਮ੍ਰਿਤਪ੍ਰ
ਕ੍ਰਮਾ॥ਭਗਤਜਨਕੈਅਨਿਬਿਸ਼ਾਮਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਭੁਕੈਸਿਮਰਨਿਗਗਭਿਨਬਸੈ॥ਪ੍ਰ
ਕੈਸਿਮਰਨਿਦੁਖੁਜਮੁਨਸੈ॥ਪ੍ਰਭੁਕੈਸਿਮਰਨਿਕਲੁਪਹਰਗੈ॥ਪ੍ਰਭੁਕੈਸਿਮਰਨਿਦੁਸਮ
ਨੁਟਗੈ॥ਪ੍ਰਭੁਸਿਮਰਤਕਛੁਬਿਘਨੁਨਲਾਗੈ॥ਪ੍ਰਭੁਕੈਸਿਮਰਨਿਅਨਾਦਿਨੁਜਾਗੈ॥ਪ੍ਰਭੁਕੈ

ਰਏਨਮਹਾ ਸ੍ਰੀਗੁਰਦੇਵਏਨਮਹਾ ॥ १ ॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ॥ ਸਿਮਰਉ ਸਿਮਰਿ
 ਮਰਿਸੁਖਪਾਵਉ ॥ ਕਲਿਕਲੇਸਤਨਮਹਿਮਿਟਾਵਉ ॥ ਸਿਮਰਉ ਜਾਬਿਸੁਭ
 ਰਏਕੈ ॥ ਨਾਮੁਜਪਤਾ ਅਗਨਤਾ ਅਨੇਕੈ ॥ ਬੇਦਪੁਰਾਨ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ **ਸੁਖਖਰ** ॥ ਕੀਨ
 ਰਾਮਨਾਮਾਇਕ **ਆਖਰ** ॥ ਕਿਨਕਾਏਕਜਿਸੁਜੀ ॥ ਅਬਜਾਏ ॥ ਤਕੀਮਹਿਮਾਗਨ
 ਨਾਏ ॥ ਕਾਂਖੀਏਕੈਦਰਸਤੁਹਾਰੈ ॥ ਨਨਕਉਨ ਸੀਗਿਮੋਹਿਓਧਾਰੈ ॥ १ ॥ ਸੁਖਮਨੀ
 ਸੁਖਮੀ ਸਿਮ੍ਰਿਤਪੁਠਨਾਮੁ ॥ ਭਗਤਜਨਕੈਮਨਿਬਿਸਾਮਾ ॥ १ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਪ੍ਰਭਕੋ
 ਸਿਮਰਨਿਗਰਾਭਿ ॥ ਨਬਸੈ ॥ ਪ੍ਰਭਕੋ ਸਿਮਰਨਿ ॥ ਦੁਖਜਮੁ ॥ ਨਐ ॥ ਪ੍ਰਭਕੋ ਸਿਮਰਨਿ
 ਕਾਣਪੁਰਹਾਰੈ ॥ ਪ੍ਰਭਕੋ ਸਿਮਰਨਿ ॥ ਦੁਸਮਨੁ ॥ ਟਰੈ ॥ ਪ੍ਰਭਾ ਸਿਮਰਤ ਕਛਾ ॥ ਖਿਪਨੁ

॥ ਗੁਰਦੇਵ ॥ ਅਦਿਜੁਗਾ ॥ ਦਿਜੁਗੁ ॥ ਜੁਗੁਗੁਰਦੇਵ ॥ ਸੰਤੁਹਰਿ ॥ ਜਪਿਉਧਰਾ ॥ ਗੁਰਦੇਵ ॥ ਸੀਗਤਿਪੁ
 ਭਮੇ ॥ ਲਿਕਰਿਕਿਰਪਾਹਮ ॥ ਸੁਖਪਾਪੀ ॥ ਜਿਤੁਲਗਿਤਰਾ ॥ ਗੁਰਦੇਵ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਰ
 ਮੇਜਰੁਗੁਰਦੇਵ ॥ ਨਨਕਹਰਿ ॥ ਨਮਸਕਰਾ ॥ १ ॥ ਏਹੁਜਲੋਕਾ ॥ ਆਦਿ ॥ ਅੰਤਿਪੜਣਾ ॥
 ਗਉੜੀ ॥ ਸੁਖਮਨੀ ॥ ਮਃ ॥ ੫ ॥ ਜਲੋਕਾ ॥ १ ॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਆਦਿਗੁਰ
 ਏਨਮਹਾ ॥ ਜੁਗਾਦਿਗੁਰਏਨਮਹਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰਏਨਮਹਾ ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰਦੇਵਏਨਮਹਾ ॥ १ ॥ ਅਸਟ
 ਪਦੀ ॥ ॥ ਸਿਮਰਉ ਸਿਮਰਿ ॥ ਸਿਮਰਿਸੁਖਪਾਵਉ ॥ ਕਲਿਕਲੇਸਤਨਮਹਿਮਿਟਾਵਉ ॥
 ਸਿਮਰਉ ਜਾਬਿਸੁਭ ॥ ਰਏਕੈ ॥ ਨਾਮੁਜਪਤਾ ਅਗਨਤਾ ਅਨੇਕੈ ॥ ਬੇਦਪੁਰਾਨ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ॥ ਸੁਖ
ਖਰ ॥ ਕੀਨੇਰਾਮਨਾਮਾਇਕ **ਆਖਰ** ॥ ਕਿਨਕਾਏਕਜਿਸੁਜੀ ॥ ਅਬਜਾਏ ॥ ਤਕੀਮਹਿਮਾਗ
 ਨੀਨਾਏ ॥ ਕਾਂਖੀਏਕੈਦਰਸਤੁਹਾਰੈ ॥ ਨਨਕਉਨ ਸੀਗਿਮੋਹਿਓਧਾਰੈ ॥ १ ॥ ਸੁਖਮਨੀ ॥ ਸੁਖ
 ਅੰਤਿਪੁਠਨਾਮੁ ॥ ਭਗਤਜਨਕੈਮਨਿਬਿਸਾਮਾ ॥ १ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਪ੍ਰਭਕੋ

From the above pictures, you can see that the current YAKASH appears to be better than the proposed change. There are a total of 420 manuscripts of Sri Guru Granth Sahib on Panjab Digital Library (see panjabdigilib.org). You can look through all of them, and see if you find even one YAKASH that like the one by the author of L2/16-294.

Modern Printing

The examples provided by the author of L2/16-294 were examples of modern printing and the claim is that printers now tend to print the YAKASH in the way that the author described, but it is notable that all of the examples he used were prints from one particular sect in Sikhi (known as the AKJ). That sect may print it that way, but the overall Sikh community doesn't.

Currently, the only ones allowed to print Sri Guru Granth Sahib are the Shiromani Gurdwara Parbandhak Committee (SGPC), an organization established in 1920 whose main purpose was to manage the security, financial, facility maintenance and religious aspects of Gurdwaras (Sikh place of worship).

If you go to their website, they have downloadable Gurbani text files available (see <http://sgpc.net/downloads/>). If you open their file for Sri Guru Granth Sahib, you go through and view how the YAKASH is supposed to appear. It is also notable that they are using an old version of Unicode for this document (probably one before YAKASH was introduced). You can see this to be true since they have characters inputted in the wrong order (like GURMUKHI VOWEL SIGN I showing up before characters) and they have YAKASH inputted as a conjoined-YA. They do, of course, have them displaying properly with the software/fonts they are using. This shows that these examples aren't simply just showing up this way because of Unicode, but that they purposefully have gone and changed the YAKASH to display properly.

੨੬੨

ਨਾਨਕ ਦੀਜੈ ਨਾਮ ਦਾਨੁ ਰਾਖਉ ਹੀਐ ਪਰੋਇ ॥੫੫॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਮਾਤਾ ਗੁਰਦੇਵ ਪਿਤਾ ਗੁਰਦੇਵ ਸੁਆਮੀ
ਪਰਮੇਸੁਰਾ ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਸਖਾ ਅਗਿਆਨ ਭੰਜਨੁ ਗੁਰਦੇਵ ਬੰਧਿਪ ਸਹੋਦਰਾ ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਪਦੇਸੈ
ਗੁਰਦੇਵ ਮੰਤ੍ਰੁ ਨਿਰੋਧਰਾ ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਸਾਂਤਿ ਸਤਿ ਬੁਧਿ ਮੂਰਤਿ ਗੁਰਦੇਵ ਪਾਰਸ ਪਰਸ ਪਰਾ ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਤੀਰਥੁ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਰੋਵਰੁ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਮਜਨੁ ਅਪਰੰਪਰਾ ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਕਰਤਾ ਸਭਿ ਪਾਪ ਹਰਤਾ ਗੁਰਦੇਵ ਪਤਿਤ
ਪਵਿਤ ਕਰਾ ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਗੁਰਦੇਵ ਮੰਤ੍ਰੁ ਹਰਿ ਜਪਿ ਉਧਰਾ ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰਭ
ਮੇਲਿ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਮ ਮੂੜੁ ਪਾਪੀ ਜਿਤੁ ਲਗਿ ਤਰਾ ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਗੁਰਦੇਵ
ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਮਸਕਰਾ ॥੧॥ ਏਹੁ ਸਲੋਕੁ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਪੜਣਾ ॥

ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ ਮਃ ੫ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ੧੯ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਆਦਿ ਗੁਰਏ ਨਮਹ ॥ ਜੁਗਾਦਿ ਗੁਰਏ ਨਮਹ ॥ ਸਤਿਗੁਰਏ ਨਮਹ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਦੇਵਏ ਨਮਹ ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥
ਸਿਮਰਉ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵਉ ॥ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਤਨ ਮਾਹਿ ਮਿਟਾਵਉ ॥ ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਬਿਸੁੰਭਰ
ਏਕੈ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਅਗਨਤ ਅਨੇਕੈ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸੁਧਾਖਰੁ ॥ ਕੀਨੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਇਕ ਆਖਰੁ ॥
ਕਿਨਕਾ ਏਕ ਜਿਸੁ ਜੀਅ ਬਸਾਵੈ ॥ ਤਾ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਗਨੀ ਨ ਆਵੈ ॥ ਕਾਂਖੀ ਏਕੈ ਦਰਸ ਤੁਹਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਉਨ
ਸੰਗਿ ਮੋਹਿ ਉਧਾਰੇ ॥੧॥ ਸੁਖਮਨੀ ਸੁਖ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੈ ਮਨਿ ਬਿਸੁਆਮ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ
ਸਿਮਰਨਿ ਗਰਭਿ ਨ ਬਸੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦੁਖੁ ਜਮੁ ਨਸੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਾਲੁ ਪਰਹਰੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ
ਦੁਸਮਨੁ ਟਰੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਤ ਕਛੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ
ਭਉ ਨ ਬਿਆਪੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦੁਖੁ ਨ ਸੰਤਾਪੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕ
ਹਰਿ ਰੰਗਿ ॥੨॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨਉ ਨਿਧਿ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਤਤੁ ਬੁਧਿ ॥
ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਜਪ ਤਪ ਪੂਜਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਬਿਨਸੈ ਦੂਜਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਤੀਰਥ ਇਸਨਾਨੀ ॥
ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦਰਗਹ ਮਾਨੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਹੋਇ ਸੁ ਭਲਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸੁਫਲ ਫਲਾ ॥ ਸੇ

ਆਨਿ ਕਹਾ ਜੈਹੈ ਭਾਜਿ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਸਥਿਰੁ ਜੋ ਮਾਨਿਓ ਦੇਹ ਸੋ ਤਉ ਤੇਰਉ ਹੋਇ ਹੈ ਖੇਹ ॥ ਕਿਉ ਨ
ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਲੋਹਿ ਮੁਰਖ ਨਿਲਾਜ ਰੇ ॥੧॥ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਹੀਏ ਆਨਿ ਛਾਡਿ ਦੇ ਤੈ ਮਨ ਕੋ ਮਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨ
ਇਹ ਬਖਾਨਿ ਜਗ ਮਹਿ ਬਿਰਾਜੁ ਰੇ ॥੨॥੪॥

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਸਲੋਕ ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਪੜਿ ਪੁਸੁਕ ਸੰਧਿਆ ਬਾਦੰ ॥ ਸਿਲ ਪੂਜਸਿ ਬਗੁਲ ਸਮਾਧੰ ॥ ਮੁਖਿ ਬੁਠੁ ਬਿਭੂਖਨ ਸਾਰੰ ॥ ਤ੍ਰੈਪਾਲ ਤਿਹਾਲ
ਬਿਚਾਰੰ ॥ ਗਲਿ ਮਾਲਾ ਤਿਲਕ ਲਿਲਾਟੰ ॥ ਦੁਇ ਧੋਤੀ ਬਸਤ੍ਰ ਕਪਾਟੰ ॥ ਜੋ ਜਾਨਸਿ ਬ੍ਰਹਮੰ ਕਰਮੰ ॥ ਸਭ
ਫੋਕਟ ਨਿਸਚੈ ਕਰਮੰ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਿਸਚੈ ਧਿਾਵੈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਟ ਨ ਪਾਵੈ ॥੧॥ ਨਿਹਫਲੰ ਤਸੁ
ਜਨਮਸੁ ਜਾਵਦ ਬ੍ਰਹਮ ਨ ਬਿੰਦਤੇ ॥ ਸਾਗਰੰ ਸੰਸਾਰਸੁ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਤਰਹਿ ਕੇ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ
ਹੈ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਕਾਰਣੁ ਕਰਤੇ ਵਸਿ ਹੈ ਜਿਨਿ ਕਲ ਰਖੀ ਧਾਰਿ ॥੨॥ ਜੋਗ ਸਬਦੰ ਗਿਆਨ
ਸਬਦੰ ਬੇਦ ਸਬਦੰ ਤ ਬ੍ਰਾਹਮਣਹ ॥ ਖੜੀ ਸਬਦੰ ਸੂਰ ਸਬਦੰ ਸੂਦ੍ਰ ਸਬਦੰ ਪਰਾ ਕ੍ਰਿਤਹ ॥ ਸਰਬ ਸਬਦੰ ਤ ਏਕ
ਸਬਦੰ ਜੇ ਕੋ ਜਾਨਸਿ ਭੇਉ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੋ ਦਾਸੁ ਹੈ ਸੋਈ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ॥੩॥ ਏਕ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨੰ ਤ ਸਰਬ ਦੇਵਾ ਦੇਵ ਦੇਵਾ
ਤ ਆਤਮਹ ॥ ਆਤਮੰ ਸ੍ਰੀ ਬ੍ਰਾਸੁਦੇਵਸੁ ਜੇ ਕੋਈ ਜਾਨਸਿ ਭੇਵ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੋ ਦਾਸੁ ਹੈ ਸੋਈ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਵ ॥੪॥

ਸਲੋਕ ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

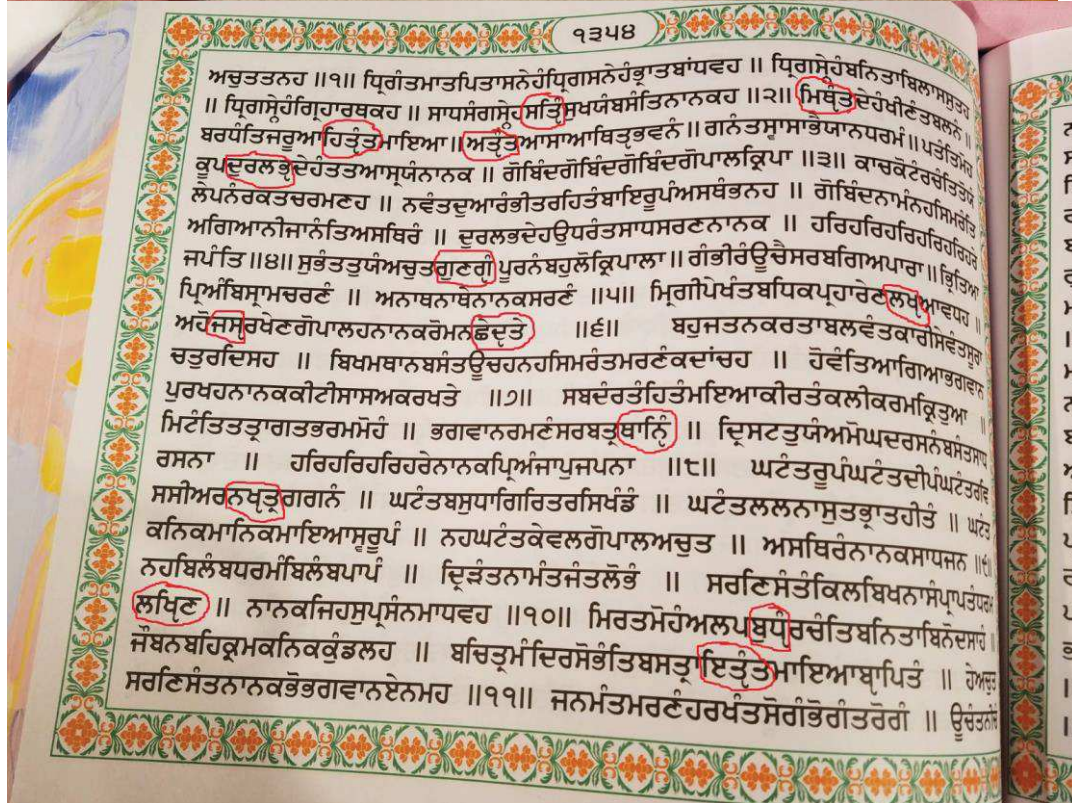
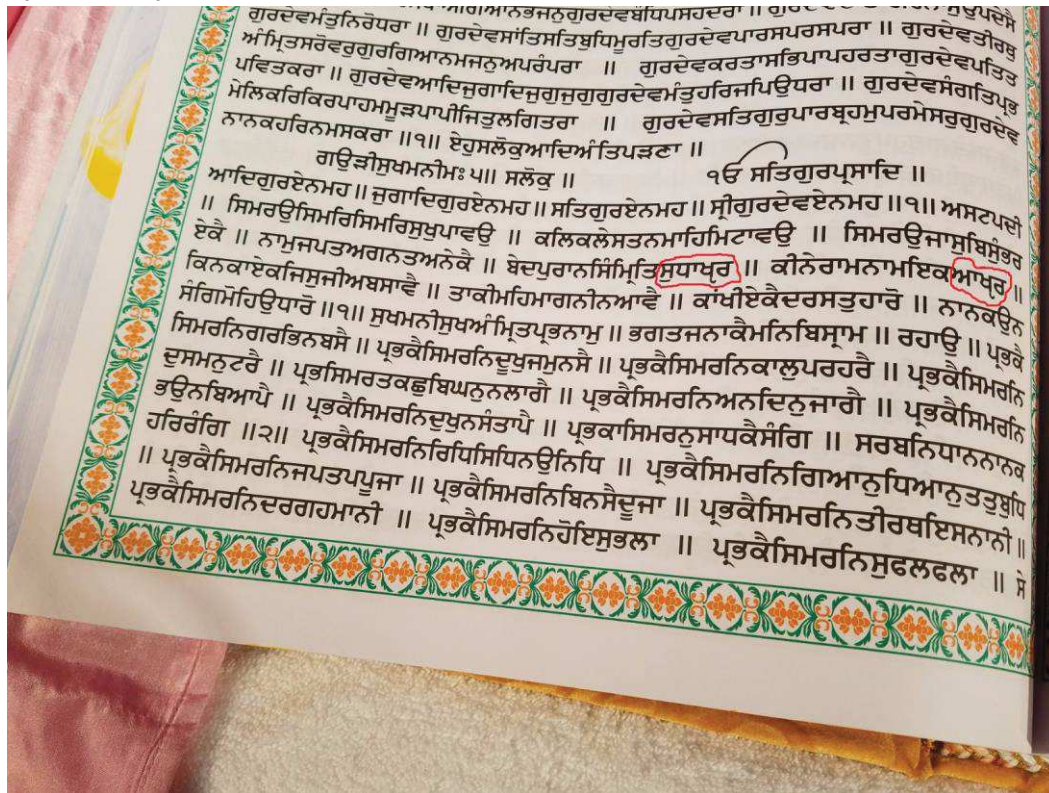
ਕਤੰਚ ਮਾਤਾ ਕਤੰਚ ਪਿਤਾ ਕਤੰਚ ਬਨਿਤਾ ਬਿਨੋਦ ਸੁਤਹ ॥ ਕਤੰਚ ਭ੍ਰਾਤ ਮੀਤ ਹਿਤ ਬੰਧਵ ਕਤੰਚ ਮੋਹ
ਕਟੰਬੁਤੇ ॥ ਕਤੰਚ ਚਪਲ ਮੋਹਨੀ ਰੂਪੰ ਪੇਖੰਤੇ ਤਿਆਗੰ ਕਰੋਤਿ ॥ ਰਹੰਤ ਸੰਗ ਭਗਵਾਨ ਸਿਮਰਣ ਨਾਨਕ ਲਬਧੰ

ਭੈ ਅਟਵੀਅੰ ਮਹਾ ਨਗਰ ਬਾਸੰ ਧਰਮ ਲਖਣ ਪ੍ਰਭ ਮਇਆ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਮਣੰ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਯਾਲ ਚਰਣੰ ॥੪੪॥ ਹੇ ਅਜਿਤ ਸੂਰ ਸੰਗ੍ਰਾਮੰ ਅਤਿ ਬਲਨਾ ਬਹੁ ਮਰਦਨਹ ॥ ਗਣ ਗੰਧਰਬ ਦੇਵ
ਮਾਨੁਖੰ ਪਸੁ ਪੰਖੀ ਬਿਮੋਹਨਹ ॥ ਹਰਿ ਕਰਣਹਾਰੰ ਨਮਸਕਾਰੰ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਜਗਦੀਸੁਰਹ ॥੪੫॥ ਹੇ ਕਾਮੰ
ਨਰਕ ਬਿਸ੍ਰਾਮੰ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਕ੍ਰਮਾਵਣਹ ॥ ਚਿਤ ਹਰਣੰ ਤ੍ਰੈ ਲੋਕ ਗੰਮੰ ਜਪ ਤਪ ਸੀਲ ਬਿਦਾਰਣਹ ॥ ਅਲਪ ਸੁਖ
ਅਵਿਤ ਚੰਚਲ ਉਚ ਨੀਚ ਸਮਾਵਣਹ ॥ ਤਵ ਭੈ ਬਿਮੁੱਚਿਤ ਸਾਧ ਸੰਗਮ ਓਟ ਨਾਨਕ ਨਾਰਾਇਣਹ ॥੪੬॥
ਹੇ ਕਲਿ ਮੂਲ ਕ੍ਰੋਧੰ ਕਦੰਚ ਕਰੁਣਾ ਨ ਉਪਰਜਤੇ ॥ ਬਿਖਯੰਤ ਜੀਵੰ ਵਸੰ ਕਰੋਤਿ ਨਿਰਤੰ ਕਰੋਤਿ ਜਥਾ ਮਰਕਟਹ ॥
ਅਨਿਕ ਸਾਸਨ ਤਾੜੰਤਿ ਜਮਦੂਤਹ ਤਵ ਸੰਗੇ ਅਧਮੰ ਨਰਹ ॥ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਦਯਾਲ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਨਕ ਸਰਬ
ਜੀਅ ਰਖਾ ਕਰੋਤਿ ॥੪੭॥ ਹੇ ਲੋਭਾ ਲੰਪਟ ਸੰਗ ਸਿਰਮੋਰਹ ਅਨਿਕ ਲਹਰੀ ਕਲੋਲਤੇ ॥ ਧਾਵੰਤ ਜੀਆ ਬਹੁ
ਪ੍ਰਕਾਰੰ ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਬਹੁ ਡੋਲਤੇ ॥ ਨਚ ਮਿਤ੍ਰੰ ਨਚ ਇਸਟੰ ਨਚ ਬਾਧਵ ਨਚ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਤਵ ਲਜਯਾ ॥
ਅਕਰਣੰ ਕਰੋਤਿ ਅਖਾਦਿ ਖਾਦੰ ਅਸਾਜੰ ਸਾਜਿ ਸਮਜਯਾ ॥ ਤ੍ਰਾਹਿ ਤ੍ਰਾਹਿ ਸਰਣਿ ਸੁਆਮੀ ਬਿਗ੍ਰਾਪਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ
ਨਰਹਰਹ ॥੪੮॥ ਹੇ ਜਨਮ ਮਰਣ ਮੂਲੰ ਅਹੰਕਾਰੰ ਪਾਪਾਤਮਾ ॥ ਮਿਤ੍ਰੰ ਤਜੰਤਿ ਸਤ੍ਰੰ ਦ੍ਰਿੜੰਤਿ ਅਨਿਕ ਮਾਯਾ
ਬਿਸ੍ਰੀਰਨਹ ॥ ਆਵੰਤ ਜਾਵੰਤ ਬਕੰਤ ਜੀਆ ਦੁਖ ਸੁਖ ਬਹੁ ਭੋਗਣਹ ॥ ਕ੍ਰਮ ਭਯਾਨ ਉਦਿਆਨ ਰਮਣੰ ਮਹਾ
ਬਿਕਟ ਅਸਾਧ ਰੋਗਣਹ ॥ ਬੈਦੰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰ ਆਰਾਧਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥੪੯॥ ਹੇ ਪ੍ਰਾਣ ਨਾਥ
ਗੋਬਿੰਦਹ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਜਗਦ ਗੁਰੇ ॥ ਹੇ ਸੰਸਾਰ ਤਾਪ ਹਰਣਹ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਸਭ ਦੁਖ ਹਰੇ ॥ ਹੇ ਸਰਣਿ ਜੋਗ
ਦਯਾਲਹ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਮਯਾ ਕਰੇ ॥ ਸਰੀਰ ਸੁਸਥ ਖੀਣ ਸਮਏ ਸਿਮਰੰਤਿ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਦਾਮੋਦਰ ਮਾਧਵਹ
॥੫੦॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਸਰਣੰ ਰਮਣੰ ਗੋਪਾਲ ਕੀਰਤਨਹ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗੇਣ ਤਰਣੰ ਨਾਨਕ ਮਹਾ ਸਾਗਰ ਭੈ ਦੁਤਰਹ
॥੫੧॥ ਸਿਰ ਮਸੁਕ ਰਖਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੰ ਹਸੁ ਕਾਯਾ ਰਖਾ ਪਰਮੇਸੁਰਹ ॥ ਆਤਮ ਰਖਾ ਗੋਪਾਲ ਸੁਆਮੀ ਧਨ
ਚਰਣ ਰਖਾ ਜਗਦੀਸੁਰਹ ॥ ਸਰਬ ਰਖਾ ਗੁਰ ਦਯਾਲਹ ਭੈ ਦੁਖ ਬਿਨਾਸਨਹ ॥ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਅਨਾਥ ਨਾਥੇ
ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਪੁਰਖ ਅਚੁਤਹ ॥੫੨॥ ਜੇਨ ਕਲਾ ਧਾਰਿਓ ਆਕਾਸੰ ਬੈਸੰਤਰੰ ਕਾਸਟ ਬੇਸਟੰ ॥ ਜੇਨ ਕਲਾ

These along with all the other occurcance of YAKASH in the document show that the YAKASH is not suppose to show up as the author of L2/16-294 says it is supposed to.

On top of this, if you look at the actual Sri Guru Granth Sahib in the printed form (again, printed by SGPC), you'll see the same YAKASH there as well:

ਸੁਤਹ
ਲਨੇ ॥
ਤਿਮੇਹ
ਤਤੇਯੇ
ਰਿੰਤਿ
ਰਹਰੇ
ਤਆ
ਹ ॥
ਸੂਰਾ
ਵਾਨ
॥
ਸਾਧ
ਵਿ
ੰਤ
੬॥
ਮ
॥
ਤ
ਚੰ

ਨਾਨਾਸੁਮੁਚੇ ॥ ਰਾਜੰਤਮਾਨੰਅਭਿਮਾਨੰਤਗੀਨੰ ॥ ਪ੍ਰਵਿਰਤਿਮਾਰਗੰਵਰਤੰਤਿਬਿਨਾਸਨੰ ॥ ਗੋਬਿੰਦਭਜਨ
ਸਾਧਸੰਗੰਣਾਅਸਥਿਰੰਨਾਨਕਭਗਵੰਤਭਜਨਾਸਨੰ ॥੧੨॥ ਕਿਰਪੰਤਹਰੀਅੰਮਿਤਤਤੁਗਿਆਨੰ ॥
ਬਿਗਸੀਪ੍ਰਿਥੁਥਾਕੁਸਲਥਾਨੰ ॥ ਬਿਸੁੰਤਰਿਖਿਅੰਤਿਅੰਗਿਮਾਨੰ ॥ ਸੀਤਲੰਤਰਦਯੰਦ੍ਰਿਭੁਸੰਤਗਿਆਨੰ ॥
ਰਹੰਤਜਨਮੰਹਰਿਦਰਸਲੀਣਾ ॥ ਬਾਜੰਤਨਾਨਕਸਬਦਬੀਣਾ ॥੧੩॥ ਕਹੰਤਬੇਦਾਗੁਣੰਤਗੁਨੀਆਸੁਣੰਤ
ਬਾਲਾਬਹੁਬਿਧਿਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ ਦ੍ਰਿੜੰਤਸੁਬਿਦਿਆਹਰਿਗਰਿਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਨਾਮਦਾਨੁਜਾਚੰਤਨਾਨਕਦੈਨਹਾਰ
ਗੁਰਗੋਪਾਲਾ ॥੧੪॥ ਨਹਚੰਤਾਮਾਤਪਿਤਭ੍ਰਾਤਹਨਹਚੰਤਾਕਛਲੋਕਕਹ ॥ ਨਹਚੰਤਾਬਨਿਤਾਸੁਤ
ਸੀਤਹਪ੍ਰਵਿਰਤਿਮਾਇਆਸਨਬੰਧਨਹ ॥ ਦਇਆਲਏਕਭਗਵਾਨਪੁਰਖਹਨਾਨਕਸਰਬਜੀਅਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਹ
॥੧੫॥ ਅਨਿਤੁੰਵਿਤੰਅਨਿਤੁੰਚਿਤੰਅਨਿਤੁੰਆਸਾਬਹੁਬਿਧਿਪ੍ਰਕਾਰੰ ॥ ਅਨਿਤੁੰਹੇਤੰਅਹੰਬੰਭਰਮਾਇਆ
ਮਲਨੰਬਿਕਾਰੰ ॥ ਫਿਰੰਤਜੋਨਿਅਨੇਕਜਨਰਾਗਨਿਨਹਸਿਮਰੰਤਮਲੀਣਬੁਧੰ ॥ ਹੇਗੋਬਿੰਦਕਰਤਮਾਇਆ
ਨਾਨਕਪਤਿਤਉਪਾਰਣਸਾਧਸੰਗਮਹ ॥੧੬॥ ਗਿਰੰਤਗਿਰਿਪਤਿਤਪਾਤਾਲਜਲੰਤਦਾਦਪ੍ਰੈਸੁੰਤਰਹ ॥
ਬਹੰਤਿਅਗਾਹਤੋਯੰਤਰੰਗੰਦੁਖੰਤਗੁਹਚੰਤਾਜਨਮੰਤਮਰਣਹ ॥ ਅਨਿਕਸਾਧਨੰਨਸਿਧੁੰਤਨਾਨਕਅਸਥੰਭੰ
ਅਸਥੰਭੰਅਸਥੰਭੰਸਬਦਸਾਧਸੂਜਨਹ ॥੧੭॥ ਘੋਰਦੁਖੰਅਨਿਕਹੁੰਜਨਮਦਾਰਦੰਮਹਾਬਿਖਾਦੰ ॥
ਮਿਟੰਤਸਗਲਸਿਮਰੰਤਹਰਿਨਾਮਨਾਨਕਜੈਸੇਪਾਵਕਾਸਟਭਸੰਕਰੋਤਿ ॥੧੮॥ ਅੰਪਕਾਰਿਸਿਮਰਤ
ਪ੍ਰਕਾਸੰਗੁਣਰਮੰਤਅਘਖੰਡਨਹ ॥ ਰਿਦਬਸੰਤਿਭੈਭੀਤਦੁਤਹਕਰਮਕਰਤਮਹਾਨਿਰਮਲਹ ॥ ਜਨਮਮਰਣ
ਰਹੰਤਸੁੰਤਾਸੁਖਸਮੂਹਅਮੋਘਦਰਸਨਹ ॥ ਸਰਣਿਜੋਗੰਸੰਤਪ੍ਰਿਅਨਾਨਕਸੋਭਗਵਾਨਖੇਮੰਕਰੋਤਿ ॥੧੯॥
ਪਾਛੰਕਰੋਤਿਅਗੁਣੀਵਹਨਿਰਾਸੰਆਸਪੂਰਨਹ ॥ ਨਿਰਧਨਭਯੰਧਨਵੰਤਹਰੋਗੀਅਰੋਗਖੰਡਨਹ ॥ ਭਗਤੁੰ
ਭਗਤਿਦਾਨੰਰਾਮਨਾਮਗੁਣਕੀਰਤਨਹ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੁਰਖਦਾਤਾਰਹਨਾਨਕਗੁਰਸੇਵਾਕਿੰਨਲਭੁੰਤ
॥੨੦॥ ਅਧਰੰਧਰੰਪਾਰਣਹਨਿਰਧਨੰਧਨਨਾਮਨਰਹਰਹ ॥ ਅਨਾਥਨਾਥਗੋਬਿੰਦਹਬਲਹੀਣਬਲਕੇਸਵਹ
॥ ਸਰਬਭੂਤਦਯਾਲਅਚੁਤਦੀਨਬਾਂਧਵਦਾਮੇਦਰਹ ॥ ਸਰਬਗੁਪੂਰਨਪੁਰਖਭਗਵਾਨਹਭਗਤਿਵਛਲ

ਨਹ
॥
ਸੁਮ
ਤੰਤ
ੀਤ
ਹ
॥
॥
ਹ
ਨ
।

ਕੀਰਤਨੰਸਾਧਸੰਗੰਣਾਨਕਨਹਦ੍ਰਿਸਟੰਤਿਜਮਦੂਤਨਹ ॥੩੪॥ ਨਚਦੁਰਲਭੰਧਨੰਰੂਪੰਨਚਦੁਰਲਭੰਸੁਰਗ
ਰਾਜਨਹ ॥ ਨਚਦੁਰਲਭੰਭੋਜਨੰਬਿੰਜਨੰਨਚਦੁਰਲਭੰਸੁਛਅੰਬਰਹ ॥ ਨਚਦੁਰਲਭੰਸੁਤਮਿਤ੍ਰਾਤਬਾਂਧਵ
ਨਚਦੁਰਲਭੰਬਨਿਤਾਬਿਲਾਸਹ ॥ ਨਚਦੁਰਲਭੰਬਿਦਿਆਪ੍ਰਬੀਣੰਨਚਦੁਰਲਭੰਚਤੁਰਚੰਚਲਹ ॥ ਦੁਰਲਭੰ
ਏਕਭਗਵਾਨੰਨਾਮਹਨਾਨਕਲੁਬਪ੍ਰਿਥੁਥਾਸੰਗਿਕ੍ਰਿਪਾਭੁੰ ॥੩੫॥ ਜਤਕਤਹਤਹਦ੍ਰਿਸਟੰਸੁਰਗਮਰਤ
ਪਯਾਲੋਕਹ ॥ ਸਰਬਤ੍ਰਮਣੰਗੋਬਿੰਦਹਨਾਨਕਲੇਪਛੇਪਨਲਿਪੁੰ ॥੩੬॥ ਬਿਖਯਾਭਯੰਤਿਅੰਮਿਤੰ
ਦ੍ਰਿਸਟੰਸਾਧਸੂਜਨਹ ॥ ਦੁਖੰਭਯੰਤਿਸੁਖੰਭੋਭੀਤੰਤਨਿਰਭਯਹ ॥ ਬਾਨਬਿਹੂਨਬਿਸਮਾਨਾਮੰਨਾਨਕਕ੍ਰਿਪਾਲ
ਹਰਿਗਰਿਗੁਰਹ ॥੩੭॥ ਸਰਬਸੀਲਮੰਸੀਲੰਸਰਬਪਾਵਨਮਮਪਾਵਨਹ ॥ ਸਰਬਕਰਤਬਮੰਕਰਤਾ
ਨਾਨਕਲੇਪਛੇਪਨਲਿਪੁੰ ॥੩੮॥ ਨਹਸੀਤਲੰਚੰਦ੍ਰਦੇਵਹਨਹਸੀਤਲੰਬਾਵਨਚੰਦਨਹ ॥ ਨਹਸੀਤਲੰ
ਸੀਤਰੁਤੇਣਾਨਕਸੀਤਲੰਸਾਧਸੂਜਨਹ ॥੩੯॥ ਮੰਤ੍ਰੰਰਾਮਰਾਮਨਾਮੰਪ੍ਰਾਨੰਸਰਬਤ੍ਰਪੂਰਨਹ ॥ ਗੁਨੰਸਮ
ਦੁਖਸੁਖੰਜਗਤਿਨਿਰਮਲਨਿਰਵੈਰਣਹ ॥ ਦਯਾਲੰਸਰਬਤ੍ਰਜੀਆਪੰਚਦਖਬਿਵਰਿਜਤਹ ॥ ਭੋਜਨੰਗੋਪਾਲ
ਕੀਰਤਨੰਅਲਪਮਾਯਾਜਲਕਮਲਰਹਤਹ ॥ ਉਪਦੇਸੰਸਮਮਿਤ੍ਰੁਸਤ੍ਰੁਭਗਵੰਤਭਗਤਿਭਾਵਨੀ ॥ ਪਰਨੰਦਾ
ਨਹਸੰਤਿਸੁਵਣੰਆਪ੍ਰਿਤ੍ਰਿਗਿਸਗਲਰੇਣੁਕਹ ॥ ਖਟਲੁਖੰਪੂਰਨੰਪੁਰਖਹਨਾਨਕਨਾਮਸਾਧਸੂਜਨਹ
॥੪੦॥ ਅਜਾਭੋਗੰਤਕੰਦਮੂਲੰਬਸੰਤੇਸਮੀਪਿਕੇਹਰਹ ॥ ਤਤ੍ਰਗਤੰਸੰਸਾਰਹਨਾਨਕਸੋਗਹਰਖੰਬਿਆਪਤੇ
॥੪੧॥ ਛਲੰਛਿਦੰਕੋਟਿਬਿਘਨੰਅਪਰਾਧੰਕਿਲਬਿਖਮਲੰ ॥ ਭਰਮਮੋਹੰਮਾਨਅਪਮਾਨੰਮਦੰਮਾਯਾਬਿਆਪਿਤੰ
॥ ਮਿਤੁੰਜਨਮਭੁੰਮੰਤਿਨਰਕਹਅਨਿਕਉਪਾਵੰਨਸਿਧੁੰ ॥ ਨਿਰਮਲੰਸਾਧਸੰਗਹਜਪੰਤਿਨਾਨਕਗੋਪਾਲ
ਨਾਮੰ ॥ ਰਮੰਤਿਗੁਣਗੋਬਿੰਦਨਿਤਪ੍ਰੁਤਹ ॥੪੨॥ ਤਰਣਸਰਣਸੁਆਮੀਰਮਣਸੀਲਪਰਮੇਸੁਰਹ ॥
ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥਹਦਾਨੁਦੇਤਪ੍ਰੁਭੂਪੂਰਨਹ ॥ ਨਿਰਾਸਆਸਕਰਣੰਸਗਲਅਰਥਆਲਯਹ ॥ ਗੁਣ
ਨਿਧਾਨਸਿਮਰੰਤਿਨਾਨਕਸਗਲਜਾਚੰਤਜਾਚਿਕਹ ॥੪੩॥ ਦੁਰਗਮਸਥਾਨਸੁਗਮੰਮਹਾਦੁਖਸਰਬਸੂਖਣਹ
॥ ਦੁਰਬਚਨਭੇਦਭਰਮੰਸਾਕਤਪਿਸਨੰਤਸੁਰਜਨਹ ॥ ਅਸਥਿਤੰਸੋਗਹਰਖੰਭੈਖੀਣੰਤਨਿਰਭਵਹ ॥

Conclusion

So, in conclusion, the YAKASH should not be changed as requested by the author of L2/16-294. The only ones that absolutely would need the YAKASH to show up a particular way are the Sikhs, for their scriptures. Regular authors writing in Gurmukhi don't really seem to be too concerned about how the YAKASH shows up. Even if they do, it should be a different character and not a replacement of the current YAKASH, which is essential for Sikh Scriptures. With that in mind, I request that the Unicode Consortium not accept the change.